

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoPr/3/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5124213649
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5124213649.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Martiny Mochnáčovej a JUDr. Erika Vargu, v spore žalobkyne A. A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXX, D. E. C. XXX, proti žalovaným: 1/ A. B. F., vedúci odboru všeobecnej vnútornej správy, G. H. I., 2/ J. K. C., vedúca oddelenia správneho, štátneho občianstva a matrík G. H. I., 3/ A. L. F., 4/ A. J. M., 5/ N. K. A., 6/ A. O. C., 7/ J. B. B., 8/ A. P. Q., žalovaní 3/ až 8/ zamestnanci G. R. G. H. I., 9/ A. S. L., t. č. prednostka G. H. I., 10/ T. A. U. B., V. F. H. C. R. K. I., o žalobe z dôvodu porušovania zásady rovnakého zaobchádzania v oblasti pracovnoprávných vzťahov, pracovných podmienok, prístupu k zamestnancovi, prepustenia z pracovného pomeru a iné, v štádiu konania o neúplnom podaní, na základe odvolania žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 25Cpr/9/2024-349 zo dňa 3.3.2025 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd postupom podľa § 129 CSP odmietol podanie žalobkyne doručené tamojšiemu súdu dňa 27.12.2024 v spojitosti s podaniami doručenými v dňoch 3.2.2015 a 27.2.2025. Konštatoval, že ani po doplnení pôvodného podania na základe výzvy okresného súdu (vykonanej uznesením zo dňa 15.1.2025) žalobkyňa neodstránila nejasnosti a nedostatky, pre ktoré nie je možné v konaní pokračovať. V pôvodnom podaní označovala za žalovaných desať fyzických osôb (bez zákonom požadovaných identifikačných údajov), v doplnenom podaní už vymedzuje len tri osoby a na mieste žalovaného uviedla aj Okresný úrad Žilina, pričom z obsahu podania jednoznačne nevyplýva, že by daný subjekt bol žalovaným/žalovanou stranou.

2. Okresný súd zdôraznil, že podanie/doplnenie žaloby žalobkyňou neobsahuje najmä zrozumiteľný opis rozhodujúcich skutočností (žaloba je naďalej napísaná zmätočne a bez postupnej logickej nadväznosti a skladby viet), taktiež neboli označené dôkazy preukazujúce tvrdenia žalobkyne a s určitosťou nie je zrejmé, čoho sa žalobkyňa domáha; nie je vymedzený určitý, zrozumiteľný a vykonateľný žalobný návrh (za ten nemožno považovať „zoznam prosieb a žiadostí“). Nadväzne uzavrel, že podanie žalobkyne, vrátane jeho doplnení, naďalej nespĺňa podstatné náležitosti žaloby, z ktorého titulu podľa § 129 ods. 3 CSP dotknuté podanie/ podania odmietol.

3. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie (na hranici úplnosti z hľadiska náležitosti tohto opravného prostriedku podľa § 363 CSP) žalobkyňa, ktorá sa domáhala jeho zrušenia a pokračovania v konaní. Opísala priebeh doterajšieho konania (osobitne z pohľadu ňou vykonaných úkonov/podaní), pričom mala za to, že na výzvu okresného súdu na doplnenie náležitostí žaloby reagovala primerane. Uviedla, že o zastupovanie – okrem Slovenského národného strediska pre ľudské práva, ktoré označovala za svojho zástupcu v prvotnom podaní/žalobe a ktoré sa vyjadrilo, že nie je oprávnené zastupovať jej osobu; či Centra právnej pomoci, ktoré po predbežnej konzultácii taktiež oznámilo, že žalobkyňu nebude zastupovať – neúspešne požiadala viaceré (viac ako 20) advokátske kancelárie.

4. Opätovne poukazovala na šikanu a protiprávne konanie (vrátane zopakovania opisu niektorých situácií) voči jej osobe zo strany „A. B. F. a spol.“, ktoré začalo od roku 2018. Žiadala, aby bolo vyhlásené, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru zamestnanca výpoveďou – zrušenie štátnozamestnaneckého miesta na základe organizačného opatrenia Ministerstva vnútra SR, „druhý krát oznámené na personálnom pohovore dňa 15.12.2021“, je neplatné. Žalovaní 1/ až 10/ sú zároveň povinní nahradiť žalobkyni nemajetkovú ujmu s odôvodnením: „Bola v značnej miere znížená moja ľudská dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti žalovanými v rade 1/ až 10/“; rovnako sú žalovaní povinní prideliť žalobkyni kanceláriu v budove Okresného úradu Žilina na ulici Janka Kráľa 4, Žilina – „t. j. vytvorenie bezpečného pracovného prostredia a vytvorenie bezpečných pracovných podmienok žalobkyni“.

5. K odvolaniu bolo pripojené ďalšie vyhotovenie žaloby, resp. jej doplnenia v rozsahu cca 90 strán spolu s cca 60-imi stranami príloh.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) uznesenie okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Podania žalobkyne sú značne rozsiahle, ide o niekoľko desiatok strán textu, v ktorom sa prelínajú citácie právnych noriem (neraz v celom ich znení) s hodnotiacimi úsudkami žalobkyne. Tie sú (často i v rámci jednej vety) formulované ako kompilácia časti legislatívneho textu, resp. všeobecnejšej odbornej terminológie a vlastných úvah a postrehov žalobkyne.

8. Jednotlivé žalobkyňou preferované formulácie (napr. „bezdôvodná, svojvoľná a hlavne mstivá a pomstychtivá výpoveď“, či „neľudské zaobchádzanie“) sa v najrozmanitejších prepojeniach v texte podaní opakujú v desiatkach (z celkového pohľadu až v stovkách). Obdobne, totožné skutkové deje, či skôr subjektívne vnemy žalobkyne o udalostiach, sú zakomponované do rôznych súvislostí a kontextov.

9. Samotné žalobkyňou prezentované okolnosti sú taktiež veľmi rozmanité. Od tvrdení o sledovaní elektronickej pošty žalobkyne, rodinkárstvo pri obsadzovaní pracovných pozícií na Okresnom úrade Žilina, porušovanie rôznych predpisov (napr. fajčenie počas pracovnej doby), cez vyjadrenia o majetkových pomeroch bývalého prednostu okresného úradu A. F. (a s tým súvisiacu nutnosť ich prešetriť aj v rámci aktuálneho konania iniciovaného rozobraným podaním žalobkyne) až po krádež dreva z lesných pozemkov vlastnícky patriacich matke žalobkyne.

10. V texte podaní sú – rovnako v nemalom počte opakovaní – používané rôzne rečnícke otázky (napr. „kam až môže siahať ľudská zloba?“; „prečo neuspela?“), či akési „autorské prevolania“ žalobkyne (napr. „bože, a ako“; „akým spôsobom podľa Božej pravdy“). Súčasťou podaní sú taktiež – a to opäť viacnásobne – pomerne rozsiahle vlastné (pozitívne) hodnotenia žalobkyne jej pracovnej činnosti (napr. „dokázateľne spokojnosťou ľudí s mojou prácou, prístupom k ľuďom a práci, empatiou, službou pre ľudí, sprevádzaním, pomocou a ochotou z mojej strany pomôcť ľuďom...“). Prílohy, ktoré sú pripojené k podaniam, sú neraz zopakovaním časti textu, ktorý je obsiahnutý už v samotnej textovej časti.

11. Hoci po doplnení žaloby podaniami, ktoré sú (v podstate) súčasťou odvolania, by už bolo možné vyselektovať aspoň časť nárokov/práv, ktorých priznania/ochrany sa žalobkyňa domáha (neplatnosť skončenia jej štátnozamestnaneckého pomeru, náhrada nemajetkovej ujmy) a ustáliť okruh žalovaných subjektov, vrátane ich akceptovateľného označenia (hoci u viacerých zrejme bez danosti pasívnej vecnej legitímácie; čo však nie je otázkou úplnosti žaloby), vymedzenie rozhodujúcich skutočností nevyhnutných pre meritórne prejednanie a rozhodovanie veci zostáva naďalej nedostatočné, nejasné až zmätočné. Základom súdneho sporu je pritom práve zadefinovanie skutku žalujúcou stranou/ žalobkyňou; teda jednoznačné vymedzenie skutkového deja v jeho konkrétnostiach z hľadiska času, miesta, zainteresovaných subjektov a ich konkrétnych činností/úkonov tak, aby dotknutý popis neprípúšťal/neumožňoval viaceré varianty relevantného skutkového deja.

12. Podanie/podania žalobkyne by (v prípade splnenia nevyhnutných procesných náležitostí) mohli byť žalobou o nároky z individuálneho pracovnoprávneho vzťahu, resp. štátnozamestnaneckého pomeru alebo o nároky v rámci antidiskriminačného sporu. Hoci v oboch dotknutých prípadoch ide o spory s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti Civilného sporového poriadku, ktoré sa vyznačujú nemalými modifikáciami procesných povinností slabšej strany (v jednotlivostiach súdnej veci žalobkyne), platí, že (stále) ide spory, v ktorých musí žalujúca strana splniť vo vzťahu k obsahu žaloby elementárne procesné povinnosti, a teda (aj) zrozumiteľne a jasne opísať rozhodujúce skutočnosti.

13. Nie je prípustné, aby tieto rozhodujúce skutočnosti definoval iniciatívne (konajúci) súd z neprehľadných podaní žalobcov (v súdenom prípade žalobkyne pani B.). Už vôbec neprichádza do úvahy, aby súd takéto rozhodujúce skutočnosti ustaloval/zisťoval z pripojených dôkazov (§ 132 ods. 2 CSP); povedané inak, doslova pátral potom, čo by mohlo predstavovať konkrétnu/určitú rozhodujúcu skutočnosť.

14. V prípade akceptácie takéhoto iniciatívneho prístupu súdu hrozí, že (konajúci) súd by nevymedzil rozhodujúce skutočnosti zodpovedajúco (reálnej) vôli/požiadavke žalujúcej strany. Dokonca by ich mohol vymedziť tým spôsobom, že by mu nadväzne nezostávalo nič iné, ako žalobu (v podstate bez ďalšieho) zamietnuť.

15. Predovšetkým však predmetným postupom by konal v príkrom rozpore s doktrínovými princípmi rozhodovacej činnosti súdov – princípom rovnosti strán a princípom nestrannosti súdu. Nešlo by už o posúdenie podania (podľa jeho obsahu) zo strany súdu, ale o nahrádzanie plnenia základných povinností strany sporu súdom; čo je (aj) ústavne neakceptovateľné a neprípustné. Vyjadrené v zovšeobecnenej línii prístupu Ústavného súdu SR k napĺňaniu ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu (napr. v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 309/2025); úlohou (všeobecného) súdu je pokúsiť sa autenticky porozumieť strane sporu, ale nie „dotvárať vec“ na úkor procesnej protistrany. Ide o dialóg, ale nie o právnu pomoc a úlohou (všeobecného) súdu nie je hádať, čo povedala, či skôr chcela povedať strana sporu.

16. S určitým zjednodušením, ktorým krajský súd nemá vôbec v úmysle zľahčiť subjektívne vnímanie a prežívanie žalobkyne, možno uviesť, že žalobkyňa sa obrátila na súd s rozsiahlym popisom množstva udalostí a dejov, ktoré vnútorne vníma ako jej spôsobené príkoria a požaduje od súdu ako od „vyššej inštitúcie“ (zhodne ako to požadovala od viacerých štátnych inštitúcií, na ktoré sa obrátila už v predchádzajúcom štádiu), aby na základe vlastnej iniciatívy zo žalobkyňou prezentovaného opisu vymedzil konkrétny nárok a tento žalobkyňi aj priznal. Svojou povahou tak ide práve o vyššie spomínanú (právnu) pomoc, ktorá však všeobecným súdom v rámci sporového konania neprináleží.

17. V rámci podaní súvisiacich s (neúplnou) žalobou žalobkyňa vykonala i podanie označené ako „Žiadosť o uplatnenie námietky predpojatosti: Okresný súd Žilina k . č. konania: 25Cpr/9/2024“. V jeho rámci poukazuje na viacerých (i bývalých) pracovníkov Okresného súdu Žilina (vrátane vymedzenia „veľa zamestnancov – konkrétne aj zo Štiavnika, Bytče, Žiliny, Kysuckého Nového Mesta, Čadce a celého okolia – príslušných dedín je zamestnaných na Okresnom súde Žilina“), ktorí sú „prepojení a spolupracujú“ s A. F. a J. C. z Okresného úradu Žilina. Zároveň popísala svoju komunikáciu s okresným súdom ohľadne žiadosti na predĺženie lehoty.

18. Taktiež predmetné podanie vykazuje zásadné nedostatky z pohľadu náležitostí námietky zaujatosti (§ 52 ods. 2 CSP). V zmysle označenej právnej normy sa na dané podanie neprihliada a vec sa nadriadenému súdu nepredkladá. Rovnaký záver v zmysle § 53 ods. 3 CSP platí aj o námietke zaujatosti, ktorá sa týka len okolností spočívajúcich v procesnom postupe sudcu; ktoré hodnotenie sa – bez ohľadu na (tiež) nemalú nejasnosť – viaže k časti dotknutého podania opisujúcej komunikáciu žalobkyne s okresným súdom.

19. Z konštatovaných dôvodov je zrejmé, že pokiaľ okresný súd podania žalobkyne (aj v ich úhrne) vyhodnotil ako neúplné a nejasné, ktoré nedostatky bránia ďalšiemu pokračovaniu v konaní, jeho závery zodpovedajú (procesnému) stavu veci. Nadväzne krajský súd uznesenie okresného súdu potvrdil ako vecne správne; vrátane doplňujúceho (vlastného) konštatovania, že dotknuté nedostatky neboli žalobkyňou odstránené ani v odvolacom štádiu konania.

20. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 ods. 1 CSP.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.